

## Ung och kristen

### ***Nå, hur var det att vara ung och kristen?***

För ett par månader sedan insåg vi, jag och tre tjejer till, att vi fungerade riktigt bra tillsammans på universitetet. Allt började efter någon tenta och vi började umgås både privat och i skolan. Bland alla skratt och allt problemlösande fanns det också tid till heta debatter, varav den jag nu kommer till.

#### **Kristen eller smart**

En solig tisdagseftermiddag så frågade en av tjejerna om vi kanske skulle gå på bio, på vilket jag svarade att jag inte kunde, eftersom tisdagarna för mig var heliga stunder och en chans att fly universitetet, då gällde enbart konfirmationstimmen. När väl detta hade kommit fram (vilket jag egentligen aldrig dolt, men inte avsiktligt berättat), så kommer de där klassiska replikerna som jag så många gånger förr har hört, nämligen; Är du kristen? Jag trodde att du var smart!

Oftast vid dumma kommentarer brukar jag för mig själv tänka, att det helt enkelt inte är värt att konfrontera, det är slöseri med min tid, men nu blev jag upprörd. Nu är vi också äldre och vi studenter blir dagligen indoktrinerade att tänka innan vi talar.

#### **Fördomar**

Hur som helst så bestämde jag mig för att gå till botten med det hela. Jag frågade henne vad hon menade och svaret blev naturligtvis inte helt otippat att; ”ja, du kommer alltså inte ha sex innan äktenskapet” eller ”ja,

sen tror du ju på en gubbe med skägg bland de vita molnen”.

Det som slog mig, var att den här kvinnan vanligtvis är själv mycket politiskt korrekt av sig, tittar naturligtvis bara på SVT, lyssnar bara på allvarlig musik, självfallet en medveten vegetarian, väldigt tolerant mot allt annorlunda o.s.v.

Men inte den här dagen, då var hon inget av detta utan en individ med fördomar, och på något sätt verkade det inte alls obekvämt för henne. Det var som att det var en absolut sanning, kristna är helt enkelt för dumma.

#### **Tolerans mot andra**

Visst är det ett klockrent exempel på hur hela vårt samhälle fungerar idag? Vi är så stolta över hur moderna vi är, hur medvetna vi är över andra kulturer och hur denna ödmjukhet gör oss så bra medborgare? Men den oerhörda tolerans som vi gärna har till homosexuella, invandrare eller nazister tar snabbt slut när ordet kristen dyker upp.

Varför är det så? Det fick jag inte något svar på av henne, och jag tror att jag sårade hennes akademiska stolthet. (Den där stoltheten som man bara har första året på juristen, men som så småningom försvinner) Vi satt tysta ett bra tag.

#### **Kristen och god**

Men mitt första intryck av min nyfunna vän var ändå inte helt fel. Efter ett par dagar ville hon åter prata om den tidigare diskussionen och hade tydligen kommit till någon insikt. Hon hade visserligen inget svar på min

fråga, men berättade en berättelse, som jag nu kommer att försöka återberätta.

Hon hade åkt bil med hennes sambo och hans föräldrar, när bensinlampan börja blinka. Pappan i bilen sa att han hade en extra dunk i bakluckan. När bensinen var slut, visade det sig att dunken var kvar i garaget. Det blev till att försöka lifta till närmaste bensinstation, vilket var lättare sagt än gjort. Efter närmare en kvart stannade en bil, vars chaufför glatt sa att han kunde bogsera hela bilen till macken. Väl framme tankades tanken full, och pappan i bilen erbjöd en lite slant till lunch som tack, detta var ju mer än vad sällskapet hade väntat sig. Men bogseraren tyckte att det var nonsens, det hör god sed till!

Hon slutade berättelsen med att hon hade sett ett klistermärke på bogseringsbilen med den kristna symboliska fisken, och hennes första tanke hade varit, ”måste man vara kristen i denna värld, för att vara god? Intressant fråga och speciellt eftersom hon anförde den. Men få frågor får svar.

## Religiös på riktigt

Det slutade gott emellan oss, och jag kände mig riktigt stolt, en människa hade jag dels konfronterat, men på ett sådant sätt att hon hade gått hem med en tankeställare. Det var en vinst.

Min teori om att kristendom har kommit att bli tabu utan att någon ens funderat över det (åtminstone i min generation), har jag burit med mig vidare, och det är en diskussion under många middagar. Ny frukt skördade jag när jag pratade med Hanna, min konfirmationskollega. Hon blev förvånad över hur jag hade blivit bemött på juristlinjen och menade på att hon blivit annorlunda bemött. Skillnaden är

bara den att hon studerar teologi, och förmodligen ger det pondus, dels för att man är annorlunda och intressant, dels för att man inte vågar säga något då studenten torde kunna argumentera väl för sin sak. Kanske tänker folk att man är religiös på riktigt om man är pastor/präst? Det är mer legitimt då.

## För höga ambitioner

Jag funderar lite över hur det kom att bli ett sådant gap mellan kristna juristikstuderande liksom de icke kristna. Kanske var våra ursprungsambitioner för höga, att direkt frälsa. Att vara för eller mot. Vi måste istället börja med att själva inse att vi gärna stänger in oss i vårt interna samhälle, vår församling. Enligt mina erfarenheter är det för att det är enklare, inget att förklara eller kämpa för. Inga jobbiga frågor, för i församlingen är det någon annan som svarar på dem. Att då vara utanför och granska oss kan bli förvirrande och ibland säkert bittert om man kanske inte riktigt själv kom in. Det kan vara därför som det är mer accepterat att ha fördomar mot oss, vi är under samma paroll annars (vi är grannar, vi handlar på samma kiosk, jobbar på samma jobb etc.), men ändå långt borta.

För att någonstans knyta ihop påsen av frågor, så är väl kontentan att vi måste (våga?) ifrågasätta fördomsfullheten mot kristna. Kanske en ny paroll att samlas under. Vi måste börja gå ut och ta med dessa diskussioner till våra middagar och till och med möta kollegornas fördomar, hur kan man veta bättre om ingen informerar bättre?

**Ellinoora Kuosmane**